খ্ৰীষ্টান শ্ৰমিক, কৃষক, সৈনিক
(হাতুৰী, কাঁচ, তৰোৱাল)

মোৰ কথা জুইৰ দৰে নহয়নে? প্ৰভুৱে কৈছে; আৰু হাতুৰীৰে শিল ভাঙি পেলোৱাৰ দৰে? যিৰিমিয়া ২৩:২৯ পদ

তোমালোকক কাঁচিত থোৱা, কিয়নো শস্য পকিছে; কিয়নো চাপ ভৰ্তি হয়, চৰ্বিবোৰ ওফন্দি উঠে; কিয়নো তেওঁলোকৰ দুষ্টতা মহান। যোৱেল ৩:১৩

যীচুৱে সকলো নগৰ আৰু গাঁৱত ঘূৰি ফুৰিছিল, তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰত শিক্ষা দিছিল আৰু ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল আৰু লোকসকলৰ সকলো ৰোগ আৰু সকলো ৰোগ সুস্থ কৰিছিল। কিন্তু মানুহবিলাকক দেখি তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া হ'ল, কাৰণ তেওঁলোক অজ্ঞান হৈ পৰিল আৰু মেৰপালক নথকা ভেড়াৰ দৰে সিঁচৰতি হৈ পৰিল। তেতিয়া তেওঁ শিষ্যবিলাকক ক'লে, " সঁচাকৈয়ে শস্য শস্য প্ৰচুৰ, কিন্তু শ্ৰমিক কম; এতেকে তোমালোকে শস্য চপোৱাৰ প্ৰভুক প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তেওঁ নিজৰ শস্য শস্যৰ বাবে শ্ৰমিক পঠিয়ায়। মথি ৯:৩৫-৩৮ পদ

সেয়ে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, " সঁচাকৈয়ে শস্য চপোৱাৰ পৰিমাণ বেছি, কিন্তু শ্ৰমিক কম; লূক ১০:২ পদ

যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, " মোক পঠোৱাজনৰ ইচ্ছা পালন কৰা আৰু তেওঁৰ কাম সমাপ্ত কৰা মোৰ আহাৰ।" তোমালোকে নকওঁনে, "আৰু চাৰি মাহ বাকী আছে, তাৰ পাছত শস্য চপোৱা হ'ব?" চোৱা, মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে চকু তুলি পথাৰলৈ চোৱা; কিয়নো সেইবোৰ চপোৱাৰ বাবে ইতিমধ্যে বগা হৈছে। আৰু শস্য চপোৱাজনে মজুৰি লাভ কৰে আৰু অনন্ত জীৱনৰ বাবে ফল সংগ্ৰহ কৰে; আৰু ইয়াত এই কথা সত্য, "এজনে বীজ সিঁচা, আৰু আন এজনে শস্য চপায়।" মই তোমালোকক তোমালোকক যি শ্ৰম কৰা নাছিলা, সেই চপোৱাৰ বাবে পঠালোঁ, আন মানুহে পৰিশ্ৰম কৰিলে, আৰু তোমালোক তেওঁলোকৰ পৰিশ্ৰমত পৰিল। যোহন ৪:৩৪-৩৮

দিন হওঁতে মোক পঠোৱাজনৰ কাম কৰিব লাগিব; যোহন ৯:৪

এতেকে হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, তোমালোকে দৃঢ়, অচল আৰু প্ৰভুৰ কামত সদায় প্ৰচুৰ হৈ থকা, কিয়নো তোমালোকে জানো যে প্ৰভুত তোমালোকৰ পৰিশ্ৰম অসাৰ নহয়। ১ কৰিন্থীয়া ১৫:৫৮ পদ

আৰু আমি ভাল কামত ক্লান্ত নহওঁক; গালাতীয়া ৬:৯ পদ

আৰু পৰিত্ৰাণৰ হেলমেট আৰু আত্মাৰ তৰোৱাল লওক, যিটো ঈশ্বৰৰ বাক্য: ইফিচীয়া ৬:১৭

এতেকে হে মোৰ পুত্ৰ, খ্ৰীষ্ট যীচুত যি অনুগ্ৰহ আছে, সেই অনুগ্ৰহত তুমি শক্তিশালী হোৱা। আৰু অনেক সাক্ষীৰ মাজত মোৰ বিষয়ে শুনা, সেই কথা বিশ্বাসী লোকসকলৰ হাতত অৰ্পণ কৰা,

যিসকলে আনকো শিক্ষা দিব পাৰিব।” এতেকে তুমি যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন ভাল সৈনিকৰ দৰে কঠিনতা সহ্য কৰা। যুদ্ধ কৰা কোনোৱেই এই জীৱনৰ কাম-কাজত নিজকে জড়িত নকৰে; যাতে তেওঁক সৈনিক হ'বলৈ বাছি লোৱা জনক সন্তুষ্ট কৰিব পাৰে।” আৰু যদি কোনো মানুহেও যদি আয়ত্তৰ বাবে চেষ্টা কৰে, তেন্তে তেওঁক মুকুট পিন্ধোৱা নহয়, যদিহে তেওঁ আইনগতভাৱে চেষ্টা নকৰে। ২ তীমথিয় ২:১-৫ পদ

সত্যৰ বাক্যক সঠিকভাৱে বিভাজন কৰা, লাজ কৰাৰ প্ৰয়োজন নোহোৱা কৰ্মী, ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিজকে অনুমোদিত বুলি দেখুৱাবলৈ অধ্যয়ন কৰা। ২ তীমথিয় ২:১৫ পদ

কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্য দ্ৰুত, শক্তিশালী আৰু যিকোনো দুধাৰী তৰোৱালতকৈও চোকা, আত্মা আৰু আত্মা আৰু গাঁঠি আৰু মজ্জা বিভাজিত কৰিব পৰালৈকে বিন্ধি যায় আৰু হৃদয়ৰ চিন্তা আৰু উদ্দেশ্য বিবেচনা কৰে। ইব্ৰী ৪:১২ পদ

কিন্তু ধাৰ্ম্মিকসকলে চিৰকাল জীয়াই থাকে; তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰো প্ৰভুৰ ওচৰত, আৰু তেওঁলোকৰ যত্ন সৰ্বোচ্চৰ ওচৰত। এতেকে তেওঁলোকে প্ৰভুৰ হাতৰ পৰা গৌৰৱময় ৰাজ্য আৰু সুন্দৰ মুকুট লাভ কৰিব; তেওঁ সম্পূৰ্ণ কৰচৰ বাবে নিজৰ ঈৰ্ষাক নিজৰ ওচৰলৈ লৈ যাব আৰু শত্ৰুৰ প্ৰতিশোধৰ বাবে সেই জীৱটোক নিজৰ অস্ত্ৰ কৰি ল'ব। তেওঁ ধাৰ্মিকতা বুকুৰ তলীৰ দৰে পিন্ধিব আৰু হেলমেটৰ সলনি সত্য বিচাৰ পিন্ধিব। তেওঁ পবিত্ৰতাক অজেয় ঢাল হিচাপে ল'ব। তেওঁৰ তীব্ৰ ক্ৰোধ তেওঁ তৰোৱালৰ বাবে চোকা কৰিব, আৰু জগতখনে তেওঁৰ লগত অজ্ঞানীসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব। চলোমনৰ জ্ঞান ৫:১৫-২০

সৰ্বোচ্চই নিযুক্ত কৰা পৰিশ্ৰমী কাম বা খেতি-বাতিক ঘৃণা নকৰিবা। উপদেশক ৭:১৫ পদ

নাঙল ধৰি থকা, ঠেলাত গৌৰৱ কৰা, গৰু খেদি যোৱা আৰু নিজৰ পৰিশ্ৰমত ব্যস্ত থকা আৰু গৰুৰ কথা কোৱা জ্ঞান তেওঁ কেনেকৈ পাব? তেওঁ নিজৰ মনটো খাদ বনাবলৈ দিয়ে; আৰু গৰুক ঘাঁহ দিবলৈ অধ্যৱসায়ী। গতিকে প্ৰতিজন কাঠমিস্ত্ৰী আৰু কৰ্মী, যিসকলে ৰাতি-দিনে পৰিশ্ৰম কৰে, আৰু যিসকলে কাটি আৰু কবৰৰ ছীল বনাবলৈ অধ্যৱসায় কৰে, আৰু যিসকলে নিজকে নকল প্ৰতিমূৰ্তি কৰিবলৈ অধ্যৱসায় কৰে, আৰু এটা কাম শেষ কৰিবলৈ চকু ৰাখে; আৰু তেওঁৰ কাণত সদায় নিলগ থাকে, আৰু তেওঁৰ চকুৱে তেওঁ বনোৱা বস্তুৰ আৰ্হিটোলৈ থিয় হৈ থাকে; তেওঁ নিজৰ কাম শেষ কৰিবলৈ মন কৰে আৰু নিখুঁতভাৱে চিকচিকিয়া কৰিবলৈ চকু ৰাখে: নিজৰ কামত বহি ভৰিৰে চকা ঘূৰাই ঘূৰাই থকা মৃৎশিল্পীজনেও তেনেকৈয়ে কৰে, যিজনে সদায় নিজৰ কামত সাৱধানে থাকে আৰু নিজৰ সকলো কাম সংখ্যা অনুসৰি কৰে; তেওঁ বাহুৰে মাটি তৈয়াৰ কৰে আৰু নিজৰ শক্তিক ভৰিৰ আগত নমাই দিয়ে; তেওঁ ইয়াক নেতৃত্ব দিবলৈ নিজকে প্ৰয়োগ কৰে; আৰু তেওঁ চুলা পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ অধ্যৱসায়ী হয়, এই সকলোৱে নিজৰ হাতত ভৰসা কৰে; এইবোৰৰ অবিহনে কোনো নগৰত বাস কৰিব নোৱাৰিব, আৰু তেওঁলোকে য'ত বিচাৰে তাতেই বাস কৰিব নোৱাৰিব, ওপৰলৈ নামিব নোৱাৰিব, ৰাজহুৱা পৰামৰ্শত তেওঁলোকক বিচাৰিব নোৱাৰিব, মণ্ডলীত ওখকৈ বহিব নোৱাৰিব; আৰু য'ত দৃষ্টান্ত কোৱা হয়, তাত সেইবোৰ পোৱা নাযাব। কিন্তু তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ অৱস্থা বজাই ৰাখিব, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো ইচ্ছা তেওঁলোকৰ শিল্পৰ কামত। এক্লেচিয়াষ্টিকছ ৩৮:২৫-৩৪